

1. Вспомни, Господи, что над нами совершилось; призри и посмотри на поругание наше.

УПО: Згадай, Господи, що з нами сталося, зглянься й побач нашу ганьбу,

KJV: Remember, O LORD, what is come upon us: consider, and behold our reproach.

2. Наследие наше перешло к чужим, дома наши--к иноплеменным;

УПО: наша спадщина дісталась чужим, доми наші чужинцям!

KJV: Our inheritance is turned to strangers, our houses to aliens.

3. мы сделались сиротами, без отца; матери наши--как вдовы.

УПО: Поставали ми сиротами: нема батька, а матінки наші неначе ті вдови!...

KJV: We are orphans and fatherless, our mothers are as widows.

4. Воду свою пьем за серебро, дрова наши достаются нам за деньги.

УПО: Свою воду за срібло ми п'ємо, наші дрова за гроші одержуємо...

KJV: We have drunken our water for money; our wood is sold unto us.

5. Нас погоняют в шею, мы работаем, [и] не имеем отдыха.

УПО: У потилицю нас поганяють, помучені ми, і спокою не маємо!

KJV: Our necks are under persecution: we labour, and have no rest.

6. Протягиваем руку к Египтянам, к Ассириянам, чтобы насытиться хлебом.

УПО: До Єгипту й Асирії руку витягуємо, щоб насититись хлібом!

KJV: We have given the hand to the Egyptians, and to the Assyrians, to be satisfied with bread.

7. Отцы наши грешили: их уже нет, а мы несем наказание за беззакония их.

УПО: Батьки наші грішили, але їх нема, а ми двигаємо їхні провини!

KJV: Our fathers have sinned, and are not; and we have borne their iniquities.

8. Рабы господствуют над нами, и некому избавить от руки их.

УПО: Раби запанували над нами, і немає нікого, хто б вирятував з їхньої руки...

KJV: Servants have ruled over us: there is none that doth deliver us out of their hand.

9. С опасностью жизни от меча, в пустыне достаем хлеб себе.

УПО: Наражуючи свою душу на меч у пустині, достаємо свій хліб...

KJV: We gat our bread with the peril of our lives because of the sword of the wilderness.

10. Кожа наша почернела, как печь, от жгучего голода.

УПО: Шкіра наша, мов піч, попалилась з пекучого голоду...

KJV: Our skin was black like an oven because of the terrible famine.

11. Жен бесчестят на Сионе, девиц--в городах Иудейских.

УПО: Жінок на Сіоні безчестили, дівчат по Юдейських містах...

KJV: They ravished the women in Zion, and the maids in the cities of Judah.

12. Князья повешены руками их, лица старцев не уважены.

УПО: Князі їхньою рукою повішені, лица старих не пошановані...

KJV: Princes are hanged up by their hand: the faces of elders were not honoured.

13. Юношей берут к жерновам, и отроки падают под ношами дров.

УПО: Юнаки носять камінь млиновий, а хлопці під ношею дров спотикаються...

KJV: They took the young men to grind, and the children fell under the wood.

14. Старцы уже не сидят у ворот; юноши не поют.

УПО: Перестали сидіти старші в брамі, юнаки свою пісню співати,

KJV: The elders have ceased from the gate, the young men from their musick.

15. Прекратилась радость сердца нашего; хороводы наши обратились в сетование.

УПО: втіха нашого серця спинилась, наш танець змінивсь на жалобу...

KJV: The joy of our heart is ceased; our dance is turned into mourning.

16. Упал венец с головы нашей; горе нам, что мы согрешили!  
УПО: Спала корона у нас з голови, о горе, бо ми прогрішились,  
KJV: The crown is fallen from our head: woe unto us, that we have sinned!

17. От сего-то изнывает сердце наше; от сего померкли глаза наши.  
УПО: тому наше серце боляще, тому наші очі потемніли,  
KJV: For this our heart is faint; for these things our eyes are dim.

18. Оттого, что опустела гора Сион, лисицы ходят по ней.  
УПО: через гору Сіон, що спустошена, бродять лисиці по ній...  
KJV: Because of the mountain of Zion, which is desolate, the foxes walk upon it.

19. Ты, Господи, пребываешь во веки; престол Твой--в род и род.  
УПО: Пробуваєш Ти, Господи, вічно, Твій престол з роду в рід:  
KJV: Thou, O LORD, remainest for ever; thy throne from generation to generation.

20. Для чего совсем забываешь нас, оставляешь нас на долгое время?  
УПО: Нащо ж нас забуваєш навік, покидаєш на довгі дні нас?  
KJV: Wherefore dost thou forget us for ever, and forsake us so long time?

21. Обрати нас к Тебе, Господи, и мы обратимся; обновы дни наши, как древле.  
УПО: Приверни нас до Себе, о Господи, і вернемось ми, віднови наші дні, як давніше було!  
KJV: Turn thou us unto thee, O LORD, and we shall be turned; renew our days as of old.

22. Неужели Ты совсем отверг нас, прогневался на нас безмерно?  
УПО: Хіба Ти цілком нас відкинув, прогнівавсь занадто на нас?...  
KJV: But thou hast utterly rejected us; thou art very wroth against us.